

МАТЕРІАЛИ ДО БІОГРАФІЧНОГО СЛОВНИКА «НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІВНИКИ ГЛУХІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. О. ДОВЖЕНКА, 1952 – 1991 рр.» (ЛІТЕРИ «Л, О»)

Реконструйовано життєвий та службовий шлях співробітників (прізвища яких починаються на літери «Л, О»), котрі працювали у Глухівському національному педагогічному університеті ім. О. Довженка за радянської доби. Запропонований перелік є продовженням матеріалів, які були опубліковані у Історичних судіях суспільного прогресу (№2, 2014 та № 3, 2015 рр.)

Ключові слова: науково-педагогічні працівники, педагогічний інститут, кафедра, ректорат, викладач, асистент.

-Л-

Лазарєв Віталій Петрович народився 17 січня 1937 року в Глухові. 1953 року закінчив Глухівську середню школу № 1. 1955 – 1959 роках навчався на фізико-математичному факультеті Глухівського педінституту, а навчання закінчив 1960 року в Сумському педінституті. Серпень – жовтень 1960 року працював учителем математики в школі с. Гринчук Кам'янець-Подільського району Хмельницької обл. Жовтень 1960 – березень 1961 року проходив військову службу в Радянській армії, командир середніх танків. 22 березня 1961 – 9 лютого 1963 рр. – викладач музики Глухівського педінституту. Березень 1961 – березень 1963 року був також керівником фізико-технічної групи при Глухівському будинку піонерів. Серпень 1963 – серпень 1964 року працював учителем фізики Дунаєцької середньої школи (с. Дунаєць, Глухівський район). Жовтень 1964 – червень 1966 року – викладач музики (гра на баяні) у Глухівського педінституту з погодинною оплатою. 30 серпня 1966 року був зарахований на штатну посаду викладача гри на баяні. 29 червня 1974 року переобраний на посаду викладача предметно-методичної комісії загальнотехнічних дисциплін і праці. 13 жовтня 1978 року звільнений з роботи у зв'язку із переходом на іншу роботу (*ОСВ Лазарева В. П., 33 арк.*).

Лапін Ніна Андріївна народилася 20 травня 1952 року в сім'ї службовця в с. Хотинь Сумського району. 1969 року закінчила Сумську школу № 8. У 1969 – 1974 роках навчалася на фізико-математичному факультеті Сумського педагогічного інституту. В 1974 – 1979 роках працювала вчителем фізики в Глухівській середній школі № 1. З 19 жовтня 1979 року перебувала на посаді асистента кафедри загальнотехнічних дисциплін і фізики Глухівського педінституту. З 4 березня 1981 по 1 вересня 1983 року була на посаді стажиста-дослідника (за спеціальністю «теплофізика») при кафедрі фізики Київського педінституту ім. О. М. Горького. У період стажування розробляла наукову тему: «Влияние наполнителей на теплофизические свойства полимеров». 18 жовтня 1984 року звільнена з посади асистента у зв'язку із переїздом (*ОСВ Лапіної Н. А., 23 арк.*).

Ларіонова (після заміжжя – Євтушенко) Лариса Тимофіївна народилася 1 травня 1942 року в сім'ї робітника в станиці Татищево, Саратовська обл. (нині – смт Татищево, РФ). У 1960 – 1965 роках навчалася на історичному факультеті Саратовського державного університету ім. М. І. Чернишевського. У 1965 – 1966 роках працювала вчителем історії та суспільствознавства в школі № 7 м. Осинники (нині – Кемеровська обл., РФ). У 1967 – 1970 роках викладала науковий комунізм в Кемеровському медичному інституті. 1970 – 1971 роках перебувала на посаді викладача наукового комунізму заводу-Втуза при Карагандинському металургійному комбінаті (нині – м. Теміртау, Карагандинська обл., Республіка Казахстан). 1971 – 1975 роках аспірант кафедри теорії наукового комунізму Ленінградського державного університету. 12 червня 1975 року захистила кандидатську дисертацію на тему: «Социальная сущность семьи при социализме». 9 вересня 1975 року обрана на посаду старшого викладача наукового комунізму кафедри марксизму-ленінізму Глухівського інституту. З листопада 1977 року перебувала на посаді в. о. доцента кафедри

марксизму-ленінізму. 21 грудня 1978 року звільнена з роботи у зв'язку із обранням по конкурсу в Первомайський загальнотехнічний факультет Одеського технологічного інституту харчової промисловості ім. М. В. Ломоносова (*ОСВ Ларіонової Л. Ф., 22 арк.*).

Левченко Тетяна Романівна народилася 30 грудня 1913 року в сім'ї робітника-залізничника в Бахмачі, Чернігівська губернія. 1931 року закінчила «НСШ» [sic] та педагогічні курси при Ніжинському педагогічному інституті. Упродовж 1931 – 1936 років перебувала на посаді вчителя початкової школи та закінчила вечірню середню школу (м. Бахмач). У 1936 – 1940 роках навчалася на факультеті мови й літератури (російське відділення) Ніжинського педагогічного інституту. В 1940 – 1941 роках викладала російську літературу в технікумі радянської торгівлі (м. Самбір, Дрогобицька область (нині – Львівська обл.)). 1941 року була евакуйована в Мордовську АРСР. Січень 1942 року переїхала у м. Агриз, Татарська АРСР (нині – Республіка Татарстан, РФ). Квітень 1942 – березень 1944 року викладала історію та російську літературу в Агризькій середній школі № 10. З 15 травня 1944 року перебувала на посаді викладача російської мови у Конотопському учительському інституті, а з 19 лютого 1946 року – в. о. декана факультету мови та літератури. 15 вересня 1950 року звільнена з посади завідувача філологічним відділенням Конотопського державного учительського інституту. Продовжила працювати на посаді старшого викладача. 1 вересня 1952 року була переведена на посаду асистента російської літератури у Глухівський учительський інститут у зв'язку з злиттям Конотопського учительського інституту з Глухівським. 3 вересня 1952 року призначена на посаду старшого викладача російської літератури. 3 вересня 1955 року звільнена з посади старшого викладача у зв'язку із ліквідацією мовно-літературного факультету й відправлена у розпорядження Сумського обласного ВНО (*ОСВ Левченко Т. Р., 44 арк.*).

Лещенко (до заміжжя - Мазурик) Октябрина Михайлівна народилася 15 серпня 1926 року в сім'ї партійного працівника в м. Бершадь, Тульчинська округа (нині – Вінницька обл.). 1941 року закінчила 7-й клас В-Висківської середньої школи (нині – с. Велика Виска, Маловисківський район, Кіровоградська обл.). 25 липня 1941 року разом із матір'ю була евакуйована в м. Саратов. Навчалася в Саратовському ремісничому училищі зв'язку. 1944 року повернулася на малу Батьківщину – с. Устя, Бершадський район, Вінницька обл. 1947 року закінчила Устянську середню школу. В 1947 – 1951 роках навчалася на історичному факультеті Одеського державного педагогічного інституту ім. К. Д. Ушинського. Березень 1951 року – вийшла заміж за Григорія Кіндратійовича Лещенка. 1951 року прибула у Глухів, оскільки у військовій частині 61600 проходив службу чоловік. Серпень 1951 – січень 1955 року працювала вчителем історії в Глухівській середній школі № 4. Наприкінці 1954 року чоловіка перевели на нове місце проходження служби – м. Харцизьк (нині – Донецька обл., станом на 2016 р. – територія, що є тимчасово окупованою і такою, де тимчасово не діє українська влада, контролюється терористичною сепаратистською організацією «ДНР»). Вересень 1955 – вересень 1961 року працювала вчителем історії в Харцизькій середній школі № 1. У жовтні 1961 року сім'я знову переїхала у Глухів. З 28 січня 1962 року працювала на 0,5 ставки асистента методики викладання історії для початкових класів та історії КПРС в Глухівському педагогічному інституті. 1 серпня 1965 року звільнена з посади асистента кафедри марксизму-ленінізму через переведення чоловіка на нове місце роботи (*ОСВ Лещенко О. М., 13 арк.*).

Лінов Рувім Мусійович (Мойсеєвич) народився 29 квітня 1919 року в Одесі у сім'ї службовця. Після закінчення Одеської зразкової середньої школи ім. Горького 1937 року вступив на філологічний факультет Одеського державного університету. До липня 1942 року навчався у військово-піхотному училищі, м. Катта-Курган (нині – м. Каттакурган, Самаркандська обл., Республіка Узбекистан). Липень 1942 – червень 1944 року – навчався на факультеті мови та літератури Самаркандського державного вечірнього педагогічного інституту. Червень 1944 – серпень 1946 року – працював на посаді співробітника та педагога в Самаркандській трудовій виховній колонії НКВС (МВС) СРСР. Вересень 1946 – березень 1948 рр. – перебував на посаді старшого лаборанта кафедри російської мови та мовознавства Одеського державного університету. Упродовж 1947 – 1948 років викладав російську мову на літніх та зимових сесіях заочного відділу Одеського університету. Січень 1948 – січень 1951 років – перебував в аспірантурі на кафедрі психології Одеського університету ім. І. І. Мечникова. 5 червня 1951 року згідно призначення № 24 Міністерства

освіти УРСР був направлений на посаду викладача психології в Глухівський учительський інститут. На момент влаштування на роботу добре володів французькою, англійською, німецькою, російською та українською мовами. У додатку до диплому Самаркандського інституту зазначалося, що Лінов Р. М. на «відмінно» здав узбецьку мову. З 15 серпня 1951 по 1 вересня 1952 року перебував на посаді завідувача кафедри педагогіки та психології, а з 1 вересня 1952 року – старшого викладача психології, логіки та анатомії і фізіології дітей шкільного віку. Одночасно працював викладачем музики по класу фортепіано (від 3 грудня 1956 року акомпаніатор фізкультурного відділення (секції) з погодинною оплатою). 6 – 22 квітня 1953 року перебував у Москві з метою підготовки до захисту кандидатської дисертації. У характеристиці від 31 березня 1953 року зазначалося, що Лінов Р. М. написав кандидатську дисертацію на тему: «Психологические особенности письменной речи». Робота захищена 1956 року (науковий керівник Елькін Д. Г.). 6 жовтня 1958 року звільнений з посади старшого викладача музики Глухівського учительського інституту в зв'язку із погіршенням стану здоров'я та сімейними обставинами (*ОСВ Лінова Р. М., 31 арк.*).

Лісова (до заміжжя - Пудовікова) Ніна Георгіївна народилася 26 січня 1934 року в сім'ї військового та домогосподарки в м. Іркутськ (нині – РФ). 1938 – 1940-й рік її батько проходив службу в Монгольській народній республіці. 1940 року сім'я переїхала у м. Горький (нині – м. Нижній Новгород, РФ), а 1941 року пішла у перший клас. Після початку Великої Вітчизняної війни сім'я переїхала в ст. Калачинськ (нині – Омська обл., РФ). Після визволення сім'я переїхала у Житомир. 1951 року закінчила Турійську середню школу (м. Турійськ, Волинська обл.). У 1951 – 1955 роках навчалася в Київському педагогічному інституті іноземних мов. Серпень 1955 – вересень 1958 року працювала вчителем французької мови у школі № 1 та 2 с. Матусове (Шполянський район, Черкаська обл.). З 7 жовтня 1958 року навчала французької мови у V – VIII класах Скуносівської восьмирічки (с. Скуносово, Путивльський район, Сумська обл.). 19 вересня 1961 року була призначена на посаду зав. консультпунктом заочного відділу Глухівського державного педагогічного інституту. 31 жовтня 1961 року була призначена на посаду викладача французької мови з погодинною оплатою. Наказом від 12 лютого 1962 року була переведена на посаду тимчасово в. о. проректора по заочній освіті. 16 жовтня 1965 року була звільнена з посади зав. консультпунктом та викладача французької мови у зв'язку із виїздом із міста (*ОСВ Лісової Н. Г., 21 арк.*).

Ліцук Тетяна Петрівна народилася 1 липня 1961 року в с. Новий Загорів Локачинського району Волинської обл. в сім'ї службовців. 1978 року закінчила Старозагорівську середню школу (с. Старий Загорів, Локачинський район). 1978 – 1980 роках працювала в колгоспі «Прапор Жовтня». 1980 – 1985 роках навчалася на філософському факультеті Київського державного університету. 1 серпня 1985 року прийнята на посаду асистента кафедри марксизму-ленінізму Глухівського педінституту. У 1989 – 1990 роках також викладала історію у восьмих класах Глухівської школи № 1. 13 жовтня 1990 року звільнена з посади асистента кафедри марксизму-ленінізму у зв'язку з зарахуванням до цільової очної аспірантури Київського державного університету (*ОСВ Ліцук Т. П., пагінація відсутня*).

Лисокобилка Надія Сергіївна упродовж 1964 – 1968 років навчалася у Харківському державному педагогічному університеті ім. Г. С. Сковороди за спеціальністю «фізичне виховання». З 18 вересня 1968 року працювала на посаді викладача фізичного виховання на погодинній основі, навантаження 0,5 ставки (*ОСВ Лисокобилки Н. С., пагінація відсутня*).

Литвиненко Лариса Анатоліївна народилася 20 лютого 1964 року в сім'ї службовця в с. Червоний Плугатар, Талалаївський район, Сумська обл. (з 1965 року – Чернігівська обл.). 1974 – 1978 роках навчалася у Талалаївській музичній школі. 1971 – 1981 роках навчалася у Дмитрівській середній школі (сmt Дмитрівка, Бахмацький район). 1981 – 1985 роках навчалася на музично-педагогічному факультеті Ніжинського державного педагогічного інституту ім. М. В. Гоголя. 15 серпня 1985 року була зарахована на посаду викладача музики Глухівського педінституту. 25 серпня 1987 року звільнена з посади викладача музики у зв'язку із перерозподілом Міністерства освіти УРСР в Харківську обл. (*ОСВ Литвиненко Л. А., 13 арк.*).

Литвинников Володимир Олександрович народився 19 листопада 1939 року в сім'ї робітників в Сир-Дар'івському районі Узбецької РСР. 1957 року закінчив Самаркандську школу № 32. 1957 – 1959 роках навчався у Самаркандському педучилищі фізичного виховання. Одночасно, упродовж 1958 – 1960 років працював тренером-викладачем з волейболу Самаркандської облради ДСО «Мехнат». У 1960 – 1963 роках проходив службу в армії. В 1963 – 1969 роках заочно навчався на історичному факультеті Самаркандського університету. В 1963 – 1971 роках працював тренером-викладачем з волейболу Самаркандської облради ДСО «Мехнат». 1971 – 1975 роках перебував на посаді штатного тренера з волейболу Самаркандської дитячо-юнацької спортивної школи волейболу олімпійського резерву. 1975 – 1976 роках вчитель фізкультури Самаркандської школи № 17. 1976 – 1979 роках працював методистом Самаркандської дитячо-юнацької спортивної школи волейболу олімпійського резерву. 18 травня 1979 року рішенням ради Глухівського інституту був обраний на посаду викладача ПМК фізичного виховання. 25 серпня 1979 року звільнений з посади викладача ПМК фізичного виховання за власним бажанням (*ОСВ Литвиннова В. О., 14 арк.*).

Лобинцева Людмила Павлівна народилася 13 жовтня 1947 року в сім'ї службовця в с. Лазо Бельцівського повіту Молдавської РСР (нині – Синжерейський район, Республіка Молдова). 1965 року закінчила Ришканську середню школу (нині – м. Ришкани, Ришканський район, Республіка Молдова). Вересень – листопад 1965 року працювала вчителем російської мови в Костешській восьмирічній школі (нині – с. Костешти, Ришканський район, Республіка Молдова). В 1966 – 1969 роках перебувала на посаді крутильниці на Курському комбінаті хімічного волокна. В 1969 – 1974 роках навчалася в Курському державному педагогічному інституті за спеціальністю «Малювання, креслення та праця». У 1973 – 1974 роках працювала вчителем малювання в Ришканській середній школі. У 1974 – 1975 роках перебувала на посаді вчителя малювання та креслення в Котельниківській середній школі (нині – с. Котельниково, Обоянський район, Курська обл. РФ). 1975 – 1976 роках працювала вчителькою в Ришканській дитячій художній школі. 1977 – 1978 роках викладала малювання на кафедрі педагогіки та психології Глухівського педінституту, на погодинній основі. 11 вересня 1978 року була обрана на посаду викладача кафедри трудового навчання і креслення Глухівського педінституту. На момент влаштування на роботу знала три мови: російську, молдавську та французьку. 4 серпня 1981 року звільнена з посади викладача ПМК естетичного виховання за власним бажанням (*ОСВ Лобинцевої Л. П., пагінація відсутня*).

Лохмачов Володимир Федорович народився 27 червня 1934 року в сім'ї військовослужбовця. 1942 року пішов у перший клас в с. Левчунівка, Сталінградська обл. (нині Миколаївський район, Волгоградська обл., РФ). Після звільнення Чернігова та Сталіно (нині – м. Донецьк) учився в 2, 3 та 4 класах. 4, 5, 6 та 7 класи закінчив у Німеччині, а 8 клас у Сталіно. 9 та 10 класи закінчив відповідно в Естонії (м. Таллін та м. Раквер). У 1953 – 1956 роках проходив службу на флоті в Кронштадті (матрос-мінер). У 1957 – 1963 роках навчався на фізичному факультеті Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (вечірнє відділення). 1956 – 1958 роках працював дюральником та токарем на одному із заводів Києва. У 1958 – 1960 роках працював старшим техніком Київського університету. В 1960 – 1962 роках перебував на посаді інженера інституті полімерів АН УРСР. У 1962 – 1967 роках інженер, молодший науковий співробітник, аспірант Київського технологічного інституту легкої промисловості. У 1967 – 1969 роках перебував на посаді старшого інженера інституту теплофізики АН УРСР. У 1969 – 1976 роках працював старшим співробітником Українського науково-дослідного інституту паперу. 27 березня 1973 року в Одеському університеті ім. І. І. Мечникова захистив дисертацію й отримав науковий ступінь - «кандидат фізико-математичних наук». 1976 – 1980 роках перебував на посаді асистента кафедри фізики у Київському інституті інженерів цивільної авіації (нині Національний авіаційний університет). 22 жовтня 1980 року був призначений на посаду старшого викладача кафедри загальнотехнічних дисциплін Глухівського інституту. 16 вересня 1981 року звільнений з посади старшого викладача за власним бажанням (*ОСВ Лохмачова В. Ф., 15 арк.*).

Лукашевський Євген Степанович народився 24 травня 1938 року в сім'ї службовців в Ленінграді (нині – Санкт-Петербург, РФ). У 1956 – 1957 роках працював електромонтером в НДІ постійного струму. У 1957 – 1959 роках навчався у ПТУ № 5 (м. Ленінград). У 1959 –

1964 роках навчався на історичному факультеті Ленінградського державного університету ім. Жданова (нині – Санкт-Петербурзький національний університет). У 1964 – 1965 роках працював вчителем історії та географії в восьмирічній школі сел. Рибліно (нині – Волховський район, Ленінградська обл., РФ) 1965 – 1968 роках перебував на посаді екскурсовода в Ленінградському екскурсійному бюро. 1968 – 1972 роках був науковим співробітником Музею історії релігії та атеїзму АН СРСР, м. Ленінград (нині – Державний музей історії релігії, Санкт-Петербург, РФ). 1972 року закінчив аспірантуру при Музеї історії релігії та атеїзму АН СРСР. У 1972 – 1977 роках перебував на посаді старшого викладача в Ленінградському педагогічному інституті ім. О. І. Герцена (нині – Російський державний педагогічний університет ім. О. І. Герцена). Читав лекції з наукового атеїзму та етики. 1975 року в Ленінградському педагогічному інституті ім. О. І. Герцена захистив дисертацію з філософії (спеціальність «науковий атеїзм»). У 1978 – 1981 роках перебував на посаді старшого викладача Ішимського державного педагогічного інституту (м. Ішим, Тюменська обл. РФ). Читав лекції та проводив семінари з історичного матеріалізму та наукового атеїзму. 10 березня 1981 року призначений на посаду доцента кафедри марксизму-ленінізму Глухівського інституту. 29 січня 1982 року звільнений з посади у зв'язку із обранням по конкурсу в Макіївський інженерно-будівельний інститут (нині – Донбаська національна академія будівництва та архітектури, м. Краматорськ) (*ОСВ Лукашевського Є. С., 17 арк.; Бібліографія: Лукашевский Е. С. Эстетические концепции в русской религиозной философии начала XX в. // Научный атеизм, этика, эстетика / Ленингр. гос. пед. ин-т. — Л., 1974. — С. 38—44. — (Герценовские чтения; 27); Лукашевский Е. С. Ермичев А. А. Идея общественного прогресса в русской религиозной философии // Герценовские чтения / Ленингр. гос. пед. ин-т. — Л., 1976. — Чтения 29. — С. 27—32 Христианство и новая русская литература XVIII—XX веков: Библиографический указатель. 1800 – 2000 / Составители А. П. Дмитриев, А. В. Дмитриева—СПб.: Наука, 2002. — 891 с.*)

Лук'янов Юрій Михайлович народився 5 лютого 1936 року в с. Солодча Солодчинського району Сталінградської обл. (нині – Ольховський район, Волгоградська обл., РФ) у сім'ї службовця. В 1953 – 1958 роках навчався в Сталінградському механічному інституті за спеціальністю: «технологія машинобудування». 1958 – 1964 роках працював майстром механічного цеху конструкторського заводу бурового буріння «*Баррикады*» (*рос. мова*). В 1960 – 1962 роках одночасно навчається у Волгоградському педагогічному інституті ОЗО (нині – Волгоградський державний соціально-педагогічний університет, РФ). У 1962 – 1963 роках за сумісництвом працював майстром виробничого навчання в 9 класах. У 1964 – 1970 роках перебував на посаді старшого викладача кафедри загальнотехнічних дисциплін Волгоградського педагогічного інституту. В 1970 – 1973 роках перебував в аспірантурі НДІ трудового навчання та професійної орієнтації АПН СРСР (м. Москва). В 1973 – 1974 роках працював старшим викладачем кафедри загальнотехнічних дисциплін в Армавірському педагогічному інституті (нині Армавірський державний педагогічний університет, РФ). 30 жовтня 1974 року ВАК затвердив кандидатську дисертацію з теми: «Повышение эффективности формирования знаний и умений учащихся по техническому труду». В 1974 – 1975 роках перебував на посаді директора Краснооктябрського політехнічного центру – учбово-виробничого комбінату (Волгоградський металургійний комбінат «Красный Октябрь»). 3 вересня 1975 року призначений на посаду старшого викладача методики викладання загальнотехнічних дисциплін і трудового навчання в Глухівському педінституті. З 16 вересня 1975 року був призначений на 0,5 ставки молодшим науковим співробітником НДС при Глухівському педінституті. Лютий – червень 1977 року був у відрядженні на факультеті підвищення кваліфікації Ростовського педінституту (нині – Ростовський державний педагогічний університет, РФ). 30 серпня 1977 року звільнений з посади старшого викладача кафедри трудового навчання та креслення у зв'язку з сімейними обставинами (*ОСВ Лук'янова Ю. М., 19 арк.*).

Любима Раїса Марківна народилася 28 квітня 1941 року в сім'ї пожежника у Пирятині (Полтавська обл.). 1958 року закінчила Пирятинську середню школу № 6. У 1959 – 1960 роках працювала ткачихою Пирятинської артілі ім. Фрунзе. В 1960 – 1965 роках навчалася на відділі української мови, літератури та музики й співів філологічного факультету Ніжинського педінституту ім. М. В. Гоголя (нині – Ніжинський державний педагогічний університет ім.

М. В. Гоголя). З 15 серпня 1965 року працювала на посаді викладача баяна в Глухівському державному педагогічному інституті. 22 грудня 1977 року відповідно до наказу № 104 керівнику вокального ансамблю «Червона калина» Любимій Р. М. керівництвом вишу була висловлена подяка за активну участь в художній самодіяльності. До 1979 року працювала викладачем ПМК музики та співів, а 29 жовтня була обрана на посаду асистента кафедри мов та літератури. 1 жовтня 1981 – 1 жовтня 1982 року перебувала у річній аспірантурі Київського педінституту ім. О. М. Горького (з 1997 року – Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова). 1 серпня 1982 року була обрана на посаду старшого викладача кафедри педагогіки та психології, на курс методики викладання музичного виховання. 20 травня 1983 року захистила кандидатську дисертацію на тему: «Взаимосвязь эстетического и нравственного воспитания в формировании общественной активности младших школьников» в Київському педінституті ім. О. М. Горького. Згідно рішення колегії ВАК СРСР № 34к/32 від 24 серпня 1983 року було присуджено науковий ступінь – «кандидат педагогічних наук». З 3 вересня 1984 року Любима Л. М. виконувала обов'язки завідувача кафедри педагогіки та психології, а 27 вересня була обрана на цю посаду. 4 листопада 1985 року вибула із штату у зв'язку із смертю (*ОСВ Любимої Р. М., 68 арк.*).

Люрін Ігор Борисович народився 20 червня 1936 року в м. Богуславі в сім'ї службовця. 1954 року закінчив Богуславську середню школу № 2. У 1954 – 1955 роках працював слюсарем та шофером при Богуславському автомотоклубі ДОСААФ. У 1955 – 1958 роках проходив військову службу в Радянській Армії. В 1958 – 1963 роках навчався на природничому факультеті Ніжинського державного педагогічного інституту ім. М. В. Гоголя. 1963 року працював вчителем хімії та біології Богуславської школи № 4. У 1963 – 1964 роках був секретарем комітету комсомолу Ніжинського інституту. В 1964 – 1967 роках перебував в аспірантурі при відділі палеозоології Інституту зоології АН УРСР. 29 жовтня 1969 року захистив кандидатську дисертацію в Інституті зоології АН УРСР. У 1967 – 1970 роках працював молодшим науковим співробітником відділу палеозоології, з 1970 – 1975 роках очолював у якості старшого наукового співробітника лабораторію палеонтологічної геохронології. В 1975 – 1977 роках перебував на посаді старшого викладача кафедри зоології Полтавського державного педагогічного інституту ім. В. Г. Короленка. В 1977 – 1983 роках був завідувачем кафедри зоології цього вишу. 1981 року отримав учене звання доцента. В 1983 – 1987 роках працював у Мелітопольському державному педагогічному інституті спочатку як доцент, а з 1985 року – завідувачем кафедри фізичної географії та геології. У вересні 1984 року був обраний професором цієї кафедри. Викладав курси загальної геології, палеонтології, зоології, зоогеографії та з охорони здоров'я. 31 серпня 1987 року обраний на посаду доцента кафедри природознавчих дисциплін Глухівського державного педагогічного інституту. На момент влаштування у виш підготував докторську дисертацію на тему: «Особенности формирования малакофауны континентальных отложений антропогенеза платформенной части Украины». 28 серпня 1989 року звільнений з посади у зв'язку з переведенням до філіалу Київського державного педагогічного інституту ім. О. Горького (м. Переяслав-Хмельницький) (*ОСВ Люріна І. Б., пагінація відсутня*).

Люріна (до заміжжя – Мороз) Таніта Іванівна народилася 1 січня 1940 року в сел. Талалаївка Сумської обл. (нині – Чернігівська обл.) в сім'ї службовців. 1954 року закінчила 7 класів Талалаївської середньої школи. 1954 – 1958 роках навчалася у Ржищівському педучилищі. 1958 році працювала вчителем фізичного виховання в Богуславській середній школі № 2. У 1958 – 1966 роках була класоводом 1 – 4 класів в Богуславській середній школі № 1. У 1960 – 1966 роках навчалася на філологічному факультеті Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. В 1966 – 1967 роках викладала українську мову в Ржищівському педучилищі. В 1977 – 1980 роках навчалася на факультеті дошкільної педагогіки та психології в Київському державному педагогічному інституті. В 1967 – 1983 роках працювала викладачем дошкільних методик, теорії та методики комсомольської та піонерської роботи Богуславського педагогічного училища. В 1983 – 1987 роках була організатором позакласної та позашкільної роботи, учителем української мови та літератури в Мелітопольській середній школі № 5. Одночасно як сумісник працювала на кафедрі педагогіки Мелітопольського державного педагогічного інституту. 31 серпня 1987 року була обрана на

посаду старшого викладача кафедри педагогіки та психології Глухівського державного педагогічного інституту. 19 жовтня 1987 року була переведена на кафедру педагогіки та методики початкового навчання. 18 серпня 1989 року звільнена з посади у зв'язку переведенням до філіалу Київського державного педагогічного інституту ім. О. М. Горького (м. Переяслав-Хмельницький) (*ОСВ Люріна Т. І., пагінація відсутня*).

Ляшко (до заміжжя – Дьяконець) Ліна Олексіївна народилася 24 липня 1930 року в м. Біла Церква в сім'ї учителів. 1949 року закінчила Білоцерківську школу № 3. 1949 – 1953 роках навчалася на педагогічному факультеті Київського педагогічного інституту ім. О. М. Горького. Згідно призначення Міністерства Освіти УРСР від 1 липня 1953 року була зарахована з 15 серпня на посаду асистента кафедри педагогіки в Глухівській учительській інститут. З 1 вересня 1955 року була переведена на півставки викладача кафедри педагогіки. 7 вересня 1961 року переведена на посаду старшого викладача. Вересень 1974 – листопад 1975 року – перебувала в аспірантурі в Науково-дослідному інституті психології УРСР. Листопад 1975 – серпень 1985 року – була викладачем кафедри педагогіки та психології Глухівського педінституту. Вересень 1985 – червень 1986 року, вересень 1986 – травень 1987 року – працювала як вчитель-погодинник цієї ж кафедри. З 2 листопада 1987 року перебувала в штаті вишу на посаді асистента кафедри педагогіки та психології, 0,25 ставки. 31 серпня 1989 року звільнена з посади асистента за власним бажанням (*ОСВ Ляшко Л.О., 70 арк., 6 арк.*).

Ляхов Микола Іванович народився 25 березня 1918 року в с. Вороніно Заводської волості Тотемського повіту Вологодської губернії (нині – с. Вороніно, Тотемський район, Вологодська обл., РФ) у сім'ї селянина-середняка. До 1930 року сім'я проживала у м. Тотьма і навчався у місцевій школі. 1930 року переїздить у Архангельськ і продовжує навчання у 7 ФЗД. 1934 року вступив на факультет російської мови та літератури Вологодського педагогічного інституту. Одночасно працює у редакціях газет: «Красный Север» (м. Вологда, 1934 – 1935 рр.), «Правда Севера» (м. Архангельськ, 1935 – 1936 рр.), «Водный транспорт», (м. Архангельськ, 1936 – 1937 рр.). 1935 року переїхав у Архангельськ та наступні 5 років навчався у Архангельському педагогічному інституті на вечірньому відділенні факультету російської мови та літератури. 1937 року на вимогу адміністрації інституту полишив журналістську роботу та почав працювати за спеціальністю. Березень – грудень 1937 року – викладав російську мову та літературу на медичному робітфаци, а з грудня 1937 по лютий 1940 року в педагогічному училищі (м. Архангельськ). 1940 року закінчив інститут й одразу поступив на історичний факультет (заочне відділення). Лютий 1940 – жовтень 1942 року був директором Благовіщенської середньої школи (нині – с. Благовіщенське, Ровдінський район, Архангельська область, РФ). Улітку 1941 року закінчив курси вдосконалення директорів середніх шкіл. Жовтень 1942 – січень 1943 року був мобілізований та проходив службу в 29 СД Північного військового округу. Січень 1943 року демобілізований й до жовтня 1943 року працював завідувачем із навчальної частини Нікольського педагогічного училища (м. Нікольськ, Вологодська обл.). Жовтень 1943 – листопад 1944 року – повторно мобілізований та проходив службу в якості парторга роти в 29 СД Північного військового округу. Після повторної демобілізації упродовж листопада 1944 – вересня 1946 року був директором Тимського педагогічного училища (м. Тим, Курська обл., РФ). Вересень 1946 – серпень 1949 року – перебував на посаді завідувача з навчальної частини Рильського педагогічного училища (м. Рильськ, Курська обл., РФ). Серпень 1949 – серпень 1956 року був старшим викладачем кафедри педагогіки Новозибківського педагогічного інституту (м. Новозибків, Брянська обл., РФ). Працюючи в інституті самостійно, без наукового керівника написав кандидатську дисертацію на тему: «Вопросы профессиональной подготовки учителя начальных классов советской средней школы», яку захистив 1953 року в інституті теорії та історії педагогіки АПН РСФСР. 1955 року отримав диплом доцента. Серпень 1956 – серпень 1958 року – перебував на посаді доцента кафедри педагогіки Полтавського педагогічного інституту. На 1958 рік працював над монографією «Психолого-педагогические основы методики начального обучения». У автобіографії 1958 року зазначив, що за потреби вона може бути оформлена як докторська дисертація (науковий консультант – академік-секретар АПН РСФСР, професор М. А. Мельніков). З вересня 1958 року призначений на посаду старшого

викладача кафедри педагогіки Глухівського інституту, а з 13 вересня 1958 року – в. о. зав. кафедри педагогіки й психології. 25 серпня 1959 року був звільнений з посади завідувача кафедри у зв'язку із обранням по конкурсу до іншого вузу.

Травень 1942 року прийнятий в члени КППС. На 1958 р. «вільно» володів російською, «добре» - німецькою та «слабо» - українською мовами. На 1958 рік мав 43 публікації (автореферат, 1953 рік) та 11 журнальних статей (журнали: «Радянське школа», «За ленинську школу», «Советский север», «Народное образование», «Литература в школе», «Политехническое обучение», літературний альманах «Полтава» (укр. мов.), «Радянська школа» (укр. мов.) та 31 газетну публікацію (газети: «Северный Комсомолец», «Правда Севера», «Учительская газета», «Курская правда», «Ударник», «Брянский рабочий», «Зоря Полтавщини» (укр. мов.), «Радянська освіта» (укр. мов.) (*ОСВ Ляхова М. І., 23 арк.*).

-О-

Огородник Антон Іванович. 31 жовтня 1980 року в раді НДІ педагогіки УРСР захистив кандидатську дисертацію. Жовтень 1981 – 1986 рік – працював на посаді старшого викладача кафедри педагогіки та психології Криворізького державного педагогічного інституту. 1 жовтня 1986 – 24 лютого 1987 року перебував на посаді в. о. доцента кафедри педагогіки та методик трудового навчання Уманського педагогічного інституту. Прийнятий тимчасово на посаду старшого викладача кафедри педагогіки та психології Глухівського педінституту з 17 червня 1988 року. 16 серпня 1988 року звільнений з посади старшого викладача кафедри педагогіки і психології за власним бажанням (*ОСВ Огородника А. І., пагінація відсутня*).

Опаліхіна Ольга Дем'янівна народилася 18 червня 1948 року в с. Вересоч Ніжинського району Чернігівської обл. (нині Куликівський район) в сім'ї вчителя. В 1965 – 1966 роках працювала крутильницею шовку в Чернігівському заводі синтетичного волокна. В 1966 – 1972 роках навчалася в Київському політехнічному інституті (спеціальність: «порошкова металургія»). В 1972 – 1973 роках працювала інженер-технологом на Донецькому заводі точного машинобудування. В 1973 – 1978 роках була конструктором на Вінницькому державному підшипниковому заводі. В 1979 – 1981 роках перебувала на посаді інженера-технолога Вінницького заводу радіотехнічної апаратури. В 1981 – 1985 роках працювала асистентом на кафедрі технології металів Вінницького політехнічного інституту. 31 серпня 1985 року прийнята на посаду асистента кафедри загальнотехнічних дисциплін Глухівського педінституту. 15 січня 1987 року тимчасово була переведена на посаду бібліотекаря, на період декретної відпустки Пудовкіної Н. С. 19 серпня 1987 року звільнена з посади у зв'язку з переведенням чоловіка-військовослужбовця на нове місце проходження служби (*ОСВ Опаліхіної О. Д., 20 арк.*).

Осмаловська (у документах з 1954 р. писалася - Закурська) Євгенія (Геня) Залмівна народилася 23 березня 1922 року в родині чоботаря та пекарки у містечку Кролевець Чернігівської губернії. У 1930 – 1940 роках навчалася у Кролевецькій середній школі № 1. У 1940 – 1941 роках працювала піонервожатою в цій же школі. 1 вересня 1941 – 10 листопада 1941 року навчалася у Сталінградському педагогічному інституті. Грудень 1941 – вересень 1942 років – перебувала на посадах робітника та робітника-рахівника на Оранжерейному рибному комбінаті (за 80 км. від Астрахані, Сталінградська область). У вересні 1942 року була мобілізована на Урал, де працювала робітником на УВСУ 296. 30 жовтня 1942 – 26 травня 1944 року була діловодом відділу кадрів, начальником офіцерського клубу при воєнному складі НКО 2461 (станція Просвет, Південно-Уральської залізниці, нині – сел. Новий Просвет, Кетовський район, Курганська обл., РФ). Вересень 1944 – серпень 1948 року навчалася на педагогічному факультеті Київського педагогічного інституту. 20 серпня 1948 – 15 серпня 1950 року перебувала на посаді асистента кафедри педагогіки Чернівецького державного учительського інституту. Читала лекційний курс з педагогіки та шкільної гігієни, вела практичні заняття з психології та педагогіки. 1950 р. її чоловіка, Закурського Іллю Кузьмовича, перевели на роботу у Конотоп. 25 серпня 1950 – серпень 1952 року перебувала на посаді завідувача кафедри педагогіки і психології та викладача психології Конотопського державного

учительського інституту. 1 вересня 1952 року переведена на посаду в. о. завідувача кафедри педагогіки і психології та старшого викладача педагогіки у Глухівський учительський інститут у зв'язку з приєднанням до нього Конотопського учительського інституту. У 1952 – 1958 роках працювала завідувачем кафедри педагогіки та психології, з 1959 року – старшим викладачем. В інституті викладала курси з педагогіки, історії педагогіки, методики виховної роботи в школах-інтернатах. 31 серпня 1964 року звільнена з посади у зв'язку з переїздом чоловіка у місто Ош.

У особистому листку обліку кадрів зазначила, що «слабо» володіє німецькою, англійською, єврейською та «добре» українською та російською. Член КПРС з 1945 року (*ОСВ Закурської Є. З., 49 арк.*).

Остапенко Анатолій Павлович народився 8 серпня 1895 року в Глухові в родині службовця акцизного відомства. У 1914 – 1915 роках працював учителем початкових класів у Ромнах, Полтавська губернія (нині – м. Ромни, Сумська обл.). У 1915 – 1917 роках воював на Західному фронті. В 1917 – 1918 роках знову працював учителем початкових класів у Роменському повіті Полтавської губернії. Упродовж вересня 1918 – липня 1921 року навчався на фізико-математичному відділенні Глухівського інституту. З 1 вересня 1921 по вересень 1922 року перебував на посаді лаборанта фізичного кабінету Глухівського інституту народної освіти. Також з 1921 по 1923 роки працював у Глухівській семирічній школі. Упродовж 1923 – 1929 років навчався на факультеті інженерів шляхів сполучення Київського Політехнічного інституту. Після завершення навчання отримав кваліфікацію «інженера шляхів». 1929 – 1933 років перебував на посаді інженера проектно-мостового бюро Голдортрансу БРСР (м. Мінськ). У 1933 – 1934 роках працював викладачем геодезії Глухівського педагогічного інституту та Глухівському технікумі механізації сільського господарства. З 20 вересня 1934 по 23 липня 1941 року перебував на посаді старшого інженера-проектувальника при Курському обласному дорожньому відділі. У Курську також читав лекції на курсах підготовки технічних працівників для дорожньо-мостових робіт. У 1941 – 1944 роках перебував у лавах Червоної Армії (інженер-майор мостобудівельного батальйону (Західний фронт). 1943 року нагороджений орденом «Красной Звезды». 1 квітня 1944 року зарахований на посаду старшого викладача кафедри географії Глухівського учительського інституту з правом викладання картографії з основами топографії. Викладав картографію, математику та креслення. 26 серпня 1956 року звільнений з посади (*ОСВ Остапенка А. П., 20 арк.*).

Остапенко Олексій Іларіонович народився 17 вересня 1929 року в с. Юрківка Оріховського району Запорізької округи (нині – с. Юрківка, Оріховський район, Запорізька обл.). 1944 року закінчив Запорізьке ремісниче училище № 1. У 1944 – 1948 роках навчався в Київському індустріальному технікумі, 1948 – 1952 роках навчався в Харківському юридичному інституті ім. Л. М. Кагановича (заочне відділення). В 1951 – 1957 роках перебував у лавах Червоної Армії. В 1955 – 1960 роках навчався у Харківському педагогічному інституті іноземних мов ім. Н. К. Крупської. В 1960 – 1962 роках працював викладачем кафедри іноземних мов Харківського вищого авіаційно-інженерного військового училища. В 1962 – 1964 роках був слухачем вищих педагогічних курсів при Харківському університеті. В 1964 – 1968 роках працював викладачем на кафедрі англійської філології Харківського університету. 1968 – 1974 роках перебував на посаді старшого викладача кафедри англійської філології Запорізького педагогічного інституту. 21 жовтня 1974 року захистив кандидатську дисертацію із спеціальності методика викладання іноземної мови й отримав науковий ступінь «кандидат педагогічних наук». 1974 – 1978 роках перебував на посаді завідувача кафедри англійської філології Запорізького педінституту. В 1978 – 1987 роках був завідувачем кафедри іноземних мов Мелітопольського педінституту. 1981 року отримав учене звання «доцент». 8 вересня 1987 року обраний на посаду доцента кафедри іноземних мов Глухівського педінституту. 30 вересня 1989 року звільнений з посади завідувача кафедри іноземних мов за власним бажанням (*ОСВ Остапенка О. І., пагінація відсутня*).

Реконструирован жизненный и научный путь научно-педагогических сотрудников (чьи фамилии начинаются на буквы «Л,О»), которые работали в Глуховском национальном университете им. А. Довженко в советское время

Ключевые слова: научно-педагогические сотрудники, педагогический институт, кафедра, ректорат, ассистент.

The report reconstructs courses of life and science of research and educational staff who worked in Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv University in Soviet time.

Materials for biographic dictionary "Research and educational staff of Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National University in 1952 – 1991". The report reconstructs courses of life and science of research and education staff who worked in Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National University in Soviet time.

Biography studies the particular life histories of individuals. It pays attention not only to material events in the life of a person, but also to his inner characteristics, searching for the motives of someone's actions, his psychology and mentality. When a biographer takes an explicitly psychoanalytical approach, the term psycho-biography is used. Biographies are written mainly about exceptional or special people and try to achieve a better understanding of their personality. Prosopography is not interested in the unique but in the average, the general and the 'commonness' in the life histories of more or less large numbers of individuals. The individual and exceptional is important only insofar as it provides information on the collective and the 'normal'. For a prosopographer, extraordinary people (such as a Caesar, a Shakespeare, a Napoleon or a Bismarck) are less appealing and to some extent even disturbing because they are 'out of the ordinary'.

Biographies obviously study the entire personality of individuals (external and inner features), whereas prosopography emphasizes the external similarities and differences between individuals within a given population

Biographical studies are undertaken for many reasons, depending not only on the people being studied, but also on those doing the studying. Let me address the second set of reasons. The sine qua non for me is twofold: there must exist relatively unknown facets of the subject's life, work, or extensions of that work by others, and a wealth of source material must be available for mining, somewhere. The detective work of locating, excavating, and refining the material is rewarding as a kind of problem-solving

Each biographical study here consists of a brief summary of the person's life and work, including, as may be appropriate and available, a photographic or other image, list of publications, and links. In the case of the university workers, there are quite a number of on-site links to the species named by them or named in their honor. For subjects about whom a book-length biography exists you'll find here only brief summaries with references to the literature. For lesser-known individuals, you'll find more extensive accounts.

Keywords: research and educational staff, vuz (institute of higher education), department, university administration, office, assistant

© Крижанівський В. М.

Стаття надійшла до редколегії 17. 10. 2016 р.